

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/69/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814208399
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7814208399.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a členiek senátu JUDr. Gizely Majerčák a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom v C., D. E. XXXX/XX, prechodne bytom v F., G. XXXX/XXX, zastúpeného JUDr. Martinou Gombosovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Floriánska 16 proti žalovanému: A. E., nar. XX.X.XXXX, bytom v F., G. XXXX/XXX, zastúpenému JUDr. Jánom Halkom, advokátom so sídlom v Rožňave, Cyrila a Metoda 105/2, za účasti intervenientky na strane žalovaného H. E., nar. XX.X.XXXX, bytom v F., G. XXXX/XXX, o náhradu škody, o odvolaní žalobcu a žalovaného voči rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 28.2.2024 č.k. 9C/254/2014-693 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo vyhovujúcom výroku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 158,80 eur s 5,25% úrokmi z omeškania od 8.2.2014 do zaplatenia.

M e n í rozsudok v zamietajúcom výroku tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 116,10 eur s 5,25% úrokmi z omeškania od 8.2.2014 do zaplatenia, 158,80 eur s 5,25 % úrokmi z omeškania od 8.2.2014 do zaplatenia a 2.910,00 eur s

- 5,25 % úrokmi z omeškania zo sumy 210,00 eur od 8.2.2014 do zaplatenia,
- 5,05 % úrokmi z omeškania zo sumy 210,00 eur od 28.3.2015 do zaplatenia,
- 5 % úrokmi z omeškania zo sumy 870,00 eur od 5.2.2017 do zaplatenia,
- 5 % úrokmi z omeškania zo sumy 150,00 eur od 1.6.2017 do zaplatenia,
- 5 % úrokmi z omeškania zo sumy 330,00 eur od 17.5.2018 do zaplatenia,
- 5 % úrokmi z omeškania zo sumy 1.140,00 eur od 29.7.2021 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobca má nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania voči žalovanému v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“) v poradí druhým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 116,10 eur s 5,25% úrokmi z omeškania od 8.2.2014 do zaplatenia, 158,80 eur s 5,25 % úrokmi z omeškania od 8.2.2014 do zaplatenia a 2.910,00 eur s

- 5,25 % úrokmi z omeškania zo sumy 210,00 eur od 8.2.2014 do zaplatenia,
- 5,05 % úrokmi z omeškania zo sumy 210,00 eur od 28.3.2015 do zaplatenia,
- 5 % úrokmi z omeškania zo sumy 870,00 eur od 5.2.2017 do zaplatenia,
- 5 % úrokmi z omeškania zo sumy 150,00 eur od 1.6.2017 do zaplatenia,
- 5 % úrokmi z omeškania zo sumy 330,00 eur od 17.5.2018 do zaplatenia,
- 5 % úrokmi z omeškania zo sumy 1.140,00 eur od 29.7.2021 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 78% s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému po poslednej úprave petitu zaplatenia 7.165,63 eur s prísl. titulom náhrady škody.

3. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobca žalobu založil na tvrdení, že dlhé desaťročia využíval kanalizačnú prípojku nachádzajúcu sa sčasti na parc. č. 1936/23 v k.ú. F., na ktorej sa nachádza aj žumpa, resp. šachta, tvoriaca súčasť kanalizačnej prípojky, do ktorej žalobca privádzal odpadové vody zo svojej nehnuteľnosti a pri jej dostatočnom naplnení sa tieto výpustom odvádzali ďalej do verejnej kanalizácie. Predmetná parcela bola v minulosti v spoluvlastníctve žalobcu a ďalších osôb, ktoré ju na základe kúpnej zmluvy v roku 2007 previedli na žalovaného a jeho manželku. Zároveň bolo zriadené vecné bremeno v prospech niektorých predávajúcich, aj v prospech žalobcu, spočívajúce vo vyhradení práva vstupu na predmetnú parcelu za účelom údržby a čistenia kanalizačného vpustu, ktorý bol v ich trvalom užívaní. Následne vznikol medzi žalobcom a žalovaným spor, keďže žalovaný začal vyvíjať na žalobcu tlak v tom smere, že mu existencia žumpy a kanalizácie na jeho pozemku, ako aj zriadeného vecného bremena prekáža, nakoľko má s pozemkom stavebné plány. Žalovaný chcel, aby žalobca vybudoval novú kanalizačnú prípojku vedúcu mimo pozemku v jeho vlastníctve. Po iniciácii zo strany žalovaného bol žalobca dvoma výzvami vyzvaný Východoslovenskou vodárenskou spoločnosťou a.s., závod F. ako prevádzkovateľom verejnej kanalizácie na priame pripojenie jeho kanalizačnej prípojky na verejnú kanalizáciu, keďže bolo zistené, že dochádza k vypúšťaniu obsahu žumpy do stokovej siete cez revíznú šachtu, čo je nezákonný stav. Zamestnancami Východoslovenskej vodárenskej spoločnosti a.s. bolo žalobcovi oznámené, že na odstránenie nezákonného stavu v zmysle § 40 ods. 1 písm. d/ zák. č. 442/2002 Z.z. bude postačovať prehradenie žumpy odpadovou rúrou tak, aby táto bola vložená a viedla priamo od vpustu do žumpy do výpustu zo žumpy, čím dôjde k vylúčeniu žumpy z kanalizačného obvodu. Žalobca v snahe zabezpečiť stav súladný so zákonom informoval žalovaného o svojom zámere vykonať prehradenie žumpy za účelom dosiahnutia jej vylúčenia z kanalizačného obvodu. Žalovaný sa k tomuto zámeru staval odmietavo a neumožnil žalobcovi prístup na svoj pozemok za účelom prehradenia žumpy. Žalovaný sám dňa 29.11.2011 odkryl a zalial betónom žumpu, pričom poškodil aj časť kanalizačnej prípojky vedúcej od žumpy k revíznej šachte, takto došlo k upchatiu kanalizačnej prípojky vedúcej od domu žalobcu k revíznej šachte a znemožneniu odtoku odpadových vôd, ktoré zostávali v prietochnej žumpe. Po bezvýsledných výzvach žalobcu adresovaných žalovanému bol nútený žalobca obrátiť sa dňa 2.3.2012 žalobou na súd a domáhal sa uloženia povinnosti žalovanému navrátiť do pôvodného stavu žumpu a časť kanalizačnej prípojky, ktorú poškodil a zabetónoval a tiež uloženia povinnosti žalovanému strpieť výkon práva vecného bremena prehradením žumpy a jej vylúčením z kanalizačného obvodu. Konanie sa viedlo na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 8C/34/2012. Počas vedenia tohto konania žalovaný ďalej pokračoval v protiprávnom konaní tak, že dňa 27.3.2013 zasypal žumpu (ktorá je právne vo vlastníctve žalobcu) ležiacu sčasti na predmetnej parcele, v tom čase ešte v BSM žalovaného a jeho manželky. V decembri 2013 žalovaný spolu s manželkou previedli vlastníctvo k predmetnému pozemku na tretiu osobu, avšak aj naďalej fakticky užívali predmetnú parcelu takým spôsobom, ako tomu bolo do prevodu vlastníckeho práva.

4. Predmetom konania bol pôvodne nárok žalobcu na náhradu škody, predstavujúcej náklady za vyťahovanie obsahu žumpy, pôvodne vo výške 608,00 eur (za obdobie od 29.11.2011, keď žalovaný zalial žumpu betónom a poškodil časť kanalizačnej prípojky do 27.3.2013, kedy došlo k zasypaniu žumpy), po právoplatnom rozhodnutí o časti tohto nároku predmetom konania zostalo zaplatenie sumy 232,20 eur; náklady za prenájom mobilného chemického WC zariadenia vo výške 6.240,00 eur a suma 317,63 eur predstavujúca škodu spôsobenú zasypaním žumpy. Žalobca tvrdil, že ním uplatnená škoda mu vznikla v príčinnej súvislosti s konaním žalovaného, nakoľko pokiaľ by tento nevykonal protiprávne zásahy do jeho majetku, nebol by nútený vynaložiť zvýšené náklady na zabezpečenie aspoň provizórneho odvádzania odpadových vôd zo svojej nehnuteľnosti.

5. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že žaloba je čiastočne opodstatnená.

6. Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že kúpnu zmluvou, ktorej vklad bol povolený dňa 30.4.1999 žalobca spolu so svojou manželkou nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, pričom z čl. III. bod 3. zmluvy vyplynulo, že súčasťou bytu a vnútorného

vybavenia sú aj vodovodné a kanalizačné prípojky a tiež podľa bodu 4. vybavením a príslušenstvom bytu je o.i. aj spoločná vodovodná a kanalizačná prípojka. Žalobca sa tak so svojou manželkou stal aj podielovým spoluvlastníkom kanalizačnej prípojky prechádzajúcej od rodinného domu do žumpy a k žumpe, ktorá slúži na odvádzanie odpadových vôd z vnútornej kanalizácie viacerých nehnuteľností, ktoré stoja sčasti na parc. č. 1936/23. Žumpa a kanalizačná prípojka tak tvoria príslušenstvo hlavnej veci rodinného domu, čo vyplýva z obsahu kúpnej zmluvy. V roku 2007 kúpnu zmluvou žalobca previedol spoluvlastnícky podiel k pozemku, na ktorom sa sčasti nachádza žumpa na žalovaného a jeho manželku, pričom zmenou vlastníckeho práva k spornému pozemku nedošlo k zániku vlastníckeho práva žalobcu ku kanalizačnej prípojke a žumpe, keďže tieto naďalej slúžili na odvádzanie odpadových vôd z rodinného domu žalobcu. O vlastníctve žalobcu k žumpe svedčí aj dohoda o zriadení vecného bremena uzavretá v čl. V. kúpnej zmluvy medzi stranami sporu v roku 2007, predmetom ktorej sa stala parc. č. 1936/23, ktorú nadobudol žalovaný spolu so svojou manželkou.

7. V konaní sa nestalo sporným, že žalovaný dňa 29.11.2011 vykonal zásah do kanalizačnej rúry vedúcej zo žumpy tým, že ju upchal vrecom cementu a následne v marci 2013 zasypaním žumpy došlo k znefunkčneniu kanalizačnej prípojky a žumpy, teda k zásahu do vlastníctva žalobcu. Žalovaný sa tak dopustil protiprávneho konania. Tvrdenia žalovaného a svedka D. I. C. o tom, že žalovaný žumpu zasypal s privolením žalobcu súd prvej inštancie považoval za účelové, nakoľko sú v logickom rozpore so zisteným stavom, keď žalobca nemal inú možnosť odvádzania odpadových vôd zo svojej domácnosti, ako cez predmetnú žumpu.

8. Súd prvej inštancie zistil, že odvádzanie odpadových vôd žalobcom cez spomínanú žumpu nebolo v súlade s ust. § 23 zák. č. 442/2002 Z.z., teda bolo v rozpore s predpismi verejného práva, avšak povinnou osobou na odstránenie tohto stavu bol žalobca a nie žalovaný napriek tomu, že žalovaný bol zo strany Východoslovenskej vodárenskej spoločnosti a.s. vyzvaný na odstránenie nezákonného stavu ako „majiteľ žumpy“ pod následkom zaslania podnetu Obvodnému úradu životného prostredia a začatia konania o priestupku.

9. Súd prvej inštancie uzavrel, že v danom prípade sú naplnené všetky predpoklady zodpovednosti žalovaného za škodu vzniknutú žalobcovi v zmysle ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorými sú protiprávne konanie žalovaného, vznik škody na strane žalobcu a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a škodou.

10. Žalobca v konaní uplatnil pôvodne náhradu škody vo výške 608,00 eur za náklady vynaložené na vyťahovanie obsahu žumpy, pričom o časti tohto nároku už bolo právoplatne rozhodnuté a predmetom konania zostal (len) nárok na zaplatenie 232,20 eur. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba je v tejto časti dôvodná, pričom mal za preukázané, že žalobca vynaložil 9 platieb po 25,80 eur za vyťahovanie žumpy dňa 20.4.2012, 11.5.2012, 6.7.2012, 18.9.2012, 6.11.2012, 30.11.2012, 28.12.2012, 29.1.2013 a 6.3.2013 (spolu 232,20 eur).

11. Žalobca uplatnil aj nárok na náhradu škody spôsobenej zasypaním žumpy vo výške 317,63 eur, v ktorej súvislosti predložil odborný posudok č. 1002/2013 znalca J. K. K., ktorý určil všeobecnú hodnotu žumpy ku dňu podania odborného posudku. Podľa názoru súdu prvej inštancie zasypaním žumpy zo strany žalovaného došlo k znefunkčneniu žumpy a znefunkčneniu odvádzania odpadových vôd z rodinného domu žalobcu, preto tento nárok považoval za dôvodný, keďže predstavuje všeobecnú hodnotu žumpy, ktorá bola konaním žalovaného znefunkčnená.

12. Pokiaľ žalobca uplatnil nárok na náhradu nákladov vzniknutých v súvislosti s prenájmom mobilného WC zariadenia za obdobie od apríla 2013 do júla 2021 vrátane, súd prvej inštancie považoval za preukázanú škodu vo výške 5.820,00 eur. Žalobca na preukázanie svojho nároku v tomto smere predložil faktúry vystavené spoločnosťou Gemer Servis s.r.o. a tiež preukázal výpismi z jeho účtu, že došlo k úhrade všetkých týchto platieb.

13. Vychádzajúc z právneho názoru odvolacieho súdu aplikoval súd prvej inštancie na daný prípad ust. § 450 Občianskeho zákonníka, v ktorom je zakotvené moderačné právo súdu, ktoré umožňuje, aby v prípade existencie určitých skutkových okolností súd primerane náhradu škody znížil. Súd prvej inštancie vychádzal z toho, ako ku škode došlo. Prihliadol na osobné a majetkové pomery škodcu a poškodeného a dospel k záveru, že v danom prípade je potrebné náhradu škody znížiť o 50%.

14. Súd prvej inštancie prihliadol v tej súvislosti na obranu žalovaného, ktorý tvrdil, že v čase protiprávneho konania vychádzal z omylu spôsobeného nielen vyjadrením Východoslovenskej vodárenskej spoločnosti a.s. zo dňa 16.8.2021, ale aj z opakovaných vyjadrení žalobcu, ktorý tvrdil, že je len užívateľom žumpy a že do zákonného stavu je povinný uviesť žumpu žalovaný. Žalobca aj vo svojich písomných podaniach (po 29.11.2011, kedy žalovaný upchal odpadovú rúru) sa opakovane vyjadroval v tom zmysle, že žumpa je v jeho trvalom užívaní. Vyplýva to aj z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v konaní vedenom pod sp.zn. 10C/11/2012, z obsahu žaloby zo dňa 28.2.2012 a žalobného petítu v konaní vedenom pod sp.zn. 8C/34/2012, v ktorom sa žalobca domáhal od žalovaného na vlastné náklady navrátiť vec do pôvodného stavu, keď uvádzal, že žumpa a odpadová rúra sú v jeho trvalom užívaní z výzvy na mimosúdne riešenie sporu zo dňa 7.12.2011, z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v konaní vedenom pod sp.zn. 8C/34/2012. Z prvotných vyjadrení Východoslovenskej vodárenskej spoločnosti, a.s. vyplývalo, že žalobca je len užívateľom žumpy a žalovaný ako vlastník žumpy bol vyzvaný, aby odstránil nezákonný stav. V čase protiprávneho konania tak podľa názoru súdu žalovaný konal v presvedčení, že je to on, ktorý je povinný odstrániť nezákonný stav, odstrániť vypúšťanie odpadových vôd do kanalizačnej siete cez žumpu. Následkom toho bolo konanie žalovaného, keď upchal odpadovú rúru cementom a zasypal žumpu.

15. Pri rozhodnutí o znížení náhrady škody súd vychádzal aj zo stanoviska strán sporu k riešeniu vzniknutého problému, odpojenia rodinného domu žalobcu od kanalizácie protiprávnym konaním žalovaného. V konaní vedenom pod sp.zn. 8C/34/2012 žalovaný v záujme zmierlivého riešenia predmetu sporu dal žalobcovi niekoľko návrhov na pripojenie rodinného domu na verejnú kanalizáciu. Podanie takýchto návrhov a vypracovanie s tým spojenej dokumentácie vyplýva z obsahu spisu sp.zn. 8C/34/2012 Okresného súdu Rožňava a tiež z listinných dôkazov predložených žalovaným, ktoré tvoria prílohu vyjadrenia zo dňa 16.8.2021 (č.l. 373 až 410 spisu). Navyše žalovaný dal na vlastné náklady vyhotoviť výškopisné meranie na zameranie výšok ku kanalizačnej prípojke na pozemku žalobcu a tiež vypracovať projekt. Žalobcovi bol predložený kompletný projekt na kanalizačnú prípojku s vyjadrením Východoslovenskej vodárenskej spoločnosti, a.s., Závod Rožňava k projektu, ktorý dal súhlas s vypracovaným projektom a ďalšie listiny potrebné pre takéto technické riešenie. Žalobca takéto riešenie odmietol s tvrdením, že je technicky nemožné, pričom svoje vyjadrenie nekonkretizoval. Trval na úprave a zlegalizovaní existujúceho odvodu splaškových vôd prehradením a následným zasypaním žumpy.

16. Súd prvej inštancie vychádzal tiež zo zistenia, že žalobca po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku v konaní vedenom pod sp.zn. 8C/34/2012 v súdom stanovenej lehote sa svojpomocne snažil opraviť kanalizáciu a vykonať opravu a obnovenie časti kanalizačnej prípojky, prehradenie žumpy odpadovou rúrou a jej následne zasypanie, avšak neúspešne. Následne podal návrh na vykonanie exekúcie, ktorá sa viedla na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 58Ek/3363/2021, ktorá bola zastavená s odôvodnením, že exekúcia nie je dôvodná, nakoľko povinný si svoju povinnosť uloženú exekučným titulom splnil a samotná skutočnosť, že kanalizácia nie je opravená, nie je dôvodom pre vedenie exekúcie proti povinným. Z obsahu uznesenia exekučného súdu tiež vyplýva, že po neúspešnej oprave kanalizácie oprávnený – žalobca nechal dňa 28.9.2021 žumpu zasypať.

17. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že najracionálnejším riešením pre žalobcu bolo vybudovanie novej kanalizačnej prípojky, ktorou by nezasahoval do vlastníckych práv žalovaného a ostatných vlastníkov, cez pozemky ktorých prechádza pôvodná kanalizácia. Žalobca však žiaden iný spôsob napojenia na verejnú kanalizáciu nepripustil ako ten, ktorý vyplýva z právoplatného rozsudku Okresného súdu Rožňava sp.zn. 8C/34/2012, ktorý však nevedel žalobca úspešne realizovať.

18. S prihliadnutím na tieto okolnosti prípadu ako aj na to, ako ku škode došlo (protiprávnym konaním žalovaného, ktorý konal v presvedčení, že vypúšťanie odpadových vôd do verejnej kanalizácie cez žumpu je povinný odstrániť on), vzhľadom na stanovisko žalobcu a žalovaného k riešeniu napojenia rodinného domu žalobcu na verejnú kanalizáciu znížil žalobcovi náhradu škody na 50 %. Uviedol, že skúmal aj sociálne pomery strán sporu lustráciou v Sociálnej poisťovni a zistil, že žalobca je dôchodca, je poberateľom starobného dôchodku a žalovaný má pravidelný príjem, je zárobkovo činný. Dospel k záveru, že žalovaný je schopný súdom priznanú peňažnú náhradu titulom náhrady škody žalobcovi uhradiť.

19. Vychádzajúc z tohto názoru o 50 % znížení náhrady škody priznal žalobcovi titulom škody vzniknutej za vyťahovanie žumpy 116,10 eur (50 % zo sumy 232,20 eur), za zničenie žumpy 158,80 eur (čo predstavuje 50 % zo všeobecnej hodnoty žumpy vo výške 317,60 eur) a za používanie mobilného WC zariadenia 2.910,00 eur (čo predstavuje 50 % zo sumy 5.820,00 eur).

20. Spolu s istinou vychádzajúc z ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. v spojení s § 563 Občianskeho zákonníka priznal aj úroky z omeškania tak, ako vyplýva z výroku I. rozsudku.

21. V prevyšujúcej časti ohľadom istiny a úrokov z omeškania žalobu ako nedôvodnú zamietol.

22. O trovách konania rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 2 C.s.p., vychádzajúc z pomeru úspechu strán sporu tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 78 % z prisúdenej sumy. Žalobca pôvodne uplatňoval sumu 7.165,63 eur, z ktorej bol úspešný čo do zaplattenia 6.369,83 eur, čo predstavuje 89 % úspech oproti 11 % neúspechu žalovaného.

23. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca, a to voči zamietajúcemu výroku a výroku o trovách konania z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby tieto výroky zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie. Uplatnil náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v celom rozsahu. Vytkol súdu prvej inštancie, že nerozhodol v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a tiež rozhodnutie nedostatočne odôvodnil. Zdôraznil, že uplatnil v tomto konaní škodu, ktorá sa týka výlučne obdobia pred rozhodnutím súdu v konaní vedenom pod sp.zn. 8C/34/2012, čoho si musel byť súd v tejto veci vedomý. Po právoplatnosti rozhodnutia v tomto inom konaní žalobca vykonal úkony smerujúce k realizácii rozhodnutia, čo mohlo spôsobiť následnú netesnosť a k dnešnému dňu už tento stav nemusí platiť. Po zhrnutí stavu konania uviedol, že za nesprávny považuje názor súdu prvej inštancie, ktorý krátil náhradu škody z dôvodu, že žalobca nesúhlasil s riešením na vybudovanie novej kanalizácie navrhutej žalovaným len preto, že toto riešenie vyhovovalo žalovanému. Súd nezohľadnil, že žalovaný útočnou svojpomocou znefunkčnil dovtedy funkčnú kanalizáciu vo vlastníctve žalobcu. Nezohľadnil, že po zmene vlastníckych práv k predmetnému pozemku bol žalobca nútený podať odvolanie voči rozhodnutiu Okresného súdu Rožňava v konaní vedenom pod sp.zn. 8C/34/2012. Zastavenie exekúcie nie je dôvodom pre krátenie nároku žalobcu. Súd prvej inštancie v rozpore so svojim vlastným záverom pri skúmaní osobných a majetkových pomerov strán sporu skonštatoval, že sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa na to, aby ponížil výšku spôsobenej škody na úkor žalobcu, ktorý je nepochybne v sociálne slabšom postavení ako žalovaný. Podľa názoru žalobcu mu patrí náhrada trov konania v rozsahu 100 %.

24. Proti tomuto rozsudku, a to proti vyhovujúcemu výroku, ktorým bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi 158,80 eur s 5,25 % úrokom z omeškania od 8.2.2024 do zaplattenia a voči výroku o trovách konania v zákonnej lehote podal odvolanie aj žalovaný podľa jeho obsahu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok v tejto časti zmenil tak, že žalobu o zaplattenie 158,80 eur s prísl. zamietne a prizná žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 15,54 %. Uplatnil náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. V odvolaní uviedol, že znefunkčnenie žumpy jej zasypaním nepreukazuje, že tým žalobcovi vznikla škoda vo výške jej všeobecnej hodnoty. K rovnakému znefunkčneniu žumpy by došlo aj v prípade, že žalovaný by namiesto piesku, ktorý do žumpy nasypal, upchal vtok do žumpy kanalizačnou zátkou. Odstránenie takejto škody by spočívalo len v odstránení zátky. Rovnako aj odstránenie škody spôsobenej zasypaním spočíva len v prácach na vyhádzanie piesku zo žumpy. Samotná stavba žumpy nebola konaním žalovaného znehodnotená a nie je dôvod, aby sa výška škody odvíjala od hodnoty celej žumpy. Škoda predstavuje len sumu na uvedenie žumpy do pôvodného stavu (pred škodovou udalosťou), teda ide o hodnotu prác na vyčistenie žumpy - odstránenie piesku. V tejto časti je odôvodnenie rozsudku nedostatočné. Nesúhlasil ani s názorom súdu prvej inštancie o 89 % úspechu žalobcu, keďže úspech žalobcu v skutočnosti predstavuje 42,23 %.

25. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu zotrval na svojej doterajšej argumentácii. Vytkol žalobcovi, že jeho odôvodnenie odvolania je totožné s odvolaním, ktoré podal voči prvému rozsudku súdu prvej inštancie. Stotožnil sa s názorom súdu o krátení škody v zmysle § 450 Občianskeho zákonníka.

26. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného poukázal na svoju odvolaciu argumentáciu. Uvedenie žumpy do pôvodného stavu nie je možné len odstránením piesku lopatou zo žumpy, nakoľko žumpa bola znefunkčnená aj zabetónovaním. Žalovaný zalial žumpu betónom rovnako ako aj časť kanalizačnej prípojky, čím sa žumpa stala nefunkčnou. Túto nie je možné využívať ani len čiastočne.

27. Žalovaný vo vyjadrení zotrval na svojej odvolacej argumentácii. Žalobca uplatnil len škodu spôsobenú zasypaním žumpy a nie zabetónovaním kanalizačnej rúry.

28. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu a žalovaného bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v rozsahu danom v ust. § 379 a § 380 C.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a odvolanie žalobcu dôvodné je.

29. Rozsudok je v napadnutom potvrdzujúcom výroku, napadnutom žalovaným, a ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 158,80 eur s prísl. vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

30. Žalovaný namietal odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C.s.p., teda že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

31. Odvolací súd po preskúmaní odvolania žalovaného dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené.

32. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 C.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver.

33. Správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú dôvody rozsudku v jeho vyhovujúcom výroku, ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 158,80 eur s prísl., s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

34. Podstata odvolacej argumentácie žalovaného spočíva v spochybnení záveru súdu prvej inštancie, že žalobcovi vznikla škoda vo výške 158,80 eur z dôvodu zasypania žumpy (žalobou uplatnená vo výške 317,63 eur) majúc za to, že v danom prípade bolo možné odstrániť následky vzniknutej škody odstránením piesku, ktorý žalobca do žumpy nasypal. Žalobca tak nanajvýš mohol uplatniť náhradu nákladov spojených s prácami na vyčistenie žumpy – odstránenie piesku. V žiadnom prípade mu nemohol vzniknúť nárok na náhradu celej výšky všeobecnej hodnoty žumpy stanovenej odborným posudkom č. 1002/2013 znalca J. K. K..

35. Odvolací súd je rovnako ako súd prvej inštancie toho názoru, že protiprávnym úkonom žalovaného – zasypaním žumpy a následne naliatím betónu do kanalizačnej prípojky patriacej žalobcovi došlo k znehodnoteniu tejto žumpy, preto z tohto dôvodu vznikla žalobcovi škoda vo výške 317,63 eur predstavujúca práve túto všeobecnú hodnotu žumpy stanovenú odborným posudkom č. 1002/2013 znalca J. K. K.. Pri stanovení výšky škody správne súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových tvrdení žalobcu, o ktoré oprel tento nárok tvrdiac, že protiprávne konanie spočívalo nielen v zasypaní žumpy, ale aj v znefunkčnení kanalizácie, napojenej na túto žumpu tým, že žalovaný nalial do kanalizačnej prípojky betón. Tvrdenia žalovaného o tom, že žumpu bolo možné uviesť do pôvodného stavu jej vyčistením – odstránením piesku zostali len v hypotetickej rovine, keďže tieto tvrdenia neboli v konaní pred súdom prvej inštancie preukázané.

36. Na základe týchto úvah odvolací súd potvrdil rozsudok v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. v jeho vyhovujúcom výroku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 158,80 eur s prísl. tak, ako vyplýva z výroku tohto rozsudku.

37. Žalobca napadol rozsudok súdu prvej inštancie v jeho zamietajúcom výroku, keď mal za to, že súd prvej inštancie nesprávne na daný prípad aplikoval ust. § 450 Občianskeho zákonníka, teda nemal krátiť vzniknutú škodu o 50%.

38. Podľa § 450 Občianskeho zákonníka z dôvodov hodných osobitného zreteľa súd náhradu škodu primerane zníži. Vezme pritom zreteľ najmä na to, ako ku škode došlo, ako aj na osobné a majetkové pomery fyzickej osoby, ktorá ju spôsobila; prihliadne pritom aj na pomery fyzickej osoby, ktorá bola poškodená. Zníženie nemožno vykonať, ak ide o škodu spôsobenú úmyselne.

39. Citované ust. § 450 Občianskeho zákonníka upravuje pravidlo o moderácii povinnosti nahradiť škodu. Zo znenia tohto zákona vyplýva príkaz súdu pri rozhodovaní o nároku na náhradu škody skúmať, či nie sú dané podmienky zníženia náhrady škody a vo svojom rozhodnutí zdôvodniť záver, prečo k zníženiu (ne)pristúpil.

40. Správne preto súd prvej inštancie, berúc do úvahy aj názor odvolacieho súdu vyslovený v uznesení, ktorým bol zrušený skorší rozsudok súdu prvej inštancie na daný prípad aplikoval ust. § 450 Občianskeho zákonníka, avšak úvahy súdu prvej inštancie o znížení náhrady škody o 50% odvolací súd nepovažuje za správne.

41. Cit. ust. § 450 Občianskeho zákonníka patrí k právnym normám s relatívne neurčitou (abstraktnou) hypotézou, t.j. právnym normám, ktorých hypotéza nie je priamo vyjadrená právnym predpisom. Táto norma prenecháva súdu, aby podľa vlastnej úvahy v každom jednotlivom prípade sám vymedzil hypotézu zo širokého, vopred neobmedzeného kruhu okolností, ktoré je možné podriaďiť pod pojem „dôvody hodné osobitného zreteľa“. Zákon neustanovuje kritéria, ktorými je naplnený tento pojem, ani nevyžaduje, aby sa naplnili všetky demonštratívne uvedené hľadiská, ktorými sa zvažuje primeranosť zníženia náhrady (viď rozsudok NS ČR sp.zn. 25Cdo 691/2006).

42. Pri znížení náhrady škody sa vychádza z viacerých okolností. Dôvody, ktoré súd musí zobrať do úvahy sú ako ku škode došlo; aké sú osobné a majetkové pomery osoby, ktorá škodu spôsobila, aké sú pomery osoby, ktorá bola poškodená.

43. Odvolací súd nepovažuje dôvody, ktoré viedli súd prvej inštancie k zníženiu náhrady škody za opodstatnené a príznačné pre daný prípad.

44. V danom prípade ku škode došlo tak, že žalovaný bez predchádzajúceho upozornenia konal protiprávne, keď zasypal žumpu, vlastnícky patriacu žalobcovi a následne v priebehu vedenia iného konania (8C/34/2012) svoje protiprávne konanie zopakoval, keď zalial betónom kanalizačnú prípojku vedúcu od žumpy k revíznej šachte tak, že dôsledky tohto protiprávneho konania už nebolo možné odstrániť. Možno sa stotožniť s odvolacou argumentáciou žalobcu, ktorý tvrdí, že žalovaný tak použil útočnú svojpomoc. Týmto svojim konaním žalovaný bez predchádzajúceho upozornenia odstavil žalobcu od možnosti odvádzania odpadových vôd zo svojej nehnuteľnosti slúžiacej na bývanie, teda znemožnil mu užívanie tejto nehnuteľnosti, čím výrazne zasiahol do vlastníckych práv žalobcu. Takéto konanie žalovaného nemôže požívať právnu ochranu v tom zmysle, že by súd využitím moderačného práva znížil náhradu škody vzniknutú oprávnenej osobe. Úvahy súdu prvej inštancie v tomto smere odvolací súd nepovažuje za správne. Samotná okolnosť, že žalovaný bol vyzývaný Východoslovenskou vodárenskou spoločnosťou na odstránenie protiprávneho stavu nie je dôvodom pre „ospravedlnenie“ takéhoto konania žalovaného, ktorý znefunkčnil odvádzanie odpadových vôd z nehnuteľností žalobcu bez jeho predchádzajúceho upozornenia. Navyiac, žalovaný si musel byť vedomý toho, že ho zaťažuje povinnosť znášať vecné bremeno vo vzťahu ku kanalizačnému vpustu, ktorý zostal v „trvalom užívaní“ žalobcu a jeho manželky ako predávajúcich na základe dohody o zriadení vecného bremena dohodnutého v kúpnej zmluve, ktorej predmetom sa stal prevod parcely KN-C 1936/23.

45. Úvahy súdu prvej inštancie o tom, že žalobca nepristúpil k návrhu žalovaného, ktorý mu bol prezentovaný v priebehu konania vedenom pod sp.zn. 8C/34/2012, a ktorým by došlo k napojeniu na verejnú kanalizáciu (v skutočnosti išlo o návrh na mimosúdne riešenie sporu), nemôže byť relevantným dôvodom pre zníženie náhrady škody vzniknutej žalobcovi. V konaní vedenom pod sp.zn. 8C/34/2012 bol žalobca vo vzťahu k žalovanému úspešný, keďže súd jeho žalobe vyhovel. Samotná skutočnosť, že žalobca nepristúpil na mimosúdne ukončenie sporu mu nemôže byť na neprospech

46. Pokiaľ súd prvej inštancie pri znížení nároku na náhradu škody o 50% vychádzal z osobných dôvodov na strane žalobcu a žalovaného, ani tieto úvahy súdu odvolací súd nepovažuje za správne. Žalobca je v horšej sociálnej situácii ako žalovaný, nakoľko je dôchodcom a poberateľom starobného dôchodku, pričom žalovaný má pravidelný príjem, je zárobkovo činný. Žalobca je osobou poškodenou a je v horšej sociálnej situácii ako žalovaný, preto ani osobné a zárobkové pomery strán sporu nie sú dôvodom pre zníženie náhrady škody, patriacej žalobcovi.

47. Podľa názoru odvolacieho súdu nie sú v danej veci dané dôvody na zníženie náhrady škody, preto nesprávne postupoval súd prvej inštancie, pokiaľ škodu vzniknutú žalobcovi znížil o 50%.

48. Na základe týchto úvah odvolací súd zmenil v zmysle § 388 C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie v jeho zamietajúcom výroku tak, že zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi zostatok vzniknutej škody vo výške 116,10 eur s prísl. za vyťahovanie žumpy, 158,80 eur s prísl. za zničenie žumpy a 2.910,00 eur s prísl. za používanie mobilného WC zariadenia tak, ako vyplýva z výroku tohto rozsudku.

49. O trovách prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1, 2 C.s.p. tak, že žalobcovi priznal plnú náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania voči žalovanému. Žalobca bol v danom prípade plne úspešný, preto mu patrí plná náhrada trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

50. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).